

OPUŚCIAŁOŚĆ (6) *sb f*

Oba o oraz a jasne.

sg N opuściałość (1). ◇ G opuściałości (1). ◇ D opuściałości (1). ◇ A opuściałość (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

1. *Opuszczenie, samotność; solitudo Vulg, Cn; orbitas, viduitas Mącz (3) : áby one pobiwŕzy/ ínádniey żałogi ózynił [!] náłzey opuścíałości/ á potym kroleŕstwo Perŕkie/ przenioł do Mácedonow. Leop Esth 16/14; Viduitas, Wdowŕtwo/ wdowi ítan/ Metaphorice, Opuścíałość/ sieroctwo. Mącz 495c, 267d; [Orbitas, verluŕt der feinen. Pol. Sieroctwo/ opuścíałość. Volck 434].*

2. *Miejsce opuszczone i spustoszone; w przen; solitudo PolAnt, Cn; vastitudo Cn (2) : MurzNT 113 marg; ROzráduie íę puŕzcza y puŕtynia/ rozweŕeli íę teŕ opuścíałość/ y zákwitnie íáko róŕa [exultabit solitudo et florebit veluti rosa]. BudBib Is 35/1.*

3. *Spustoszenie (o apokaliptycznej katastrofie) (1) : Ięzu ktorys ítraŕzliwá opuścíałość [Cum ergo videritis abominationem desolationis Vulg Matth 24/15]/ y przyŕŕŕe antychryŕta przelladowanie opowiedział, í(miłuy) íe nad <nami>. TarDuch B7v.*

Cf OPUSZCZENIE

MŚ